

73 uccát, illetve teret töltenek fel az 500 ezer pengős államsegélyből

Rövidesen megkezdik a kubikus munkát

(A Délmagyarország munkatársától.) Amikor megérkezett a hivatalos értesítés arról, hogy a kormány ötszázezer pengő államsegélyt utalt ki a városnak a mélyfekvésű uccák feltöltési költségeihez, illetve a szegedi inségmunkálatok megindításához, a polgármester elrendelte a feltöltésre váró uccák és terek kimutatásának elkészítését. A polgármester utasítása alapján a mérnöki hivatal városrendezési osztálya azonnal munkához fogott és összeállította a kérdéses uccák és terek kimutatását. Ezt a kimutatást, amely *helvenhárom feltöltésre váró uccát és teret* tartalmaz, a polgármester felterjesztette Klebelsberg Kunó kultuszminiszterhez. A kultuszminiszter ugyan a városra bízta az inségmunka keretében feltöltendő uccák és terek névsorának összeállítását, de azért megkérte a polgármestert, hogy a kész programot mutassa be neki.

A mérnöki hivatal kimutatásában

a következő uccák és terek

szerepelnek:

Alsónyomássor, Araszt-, Avar-, Bálvány-, Barát-, Bárka-, Bihari-, Boszorkánysziget-, Csaba-, Csendes-ucca, Cserepessor, Csillag-tér, Csillag-, Csuka-, Csemegi-ucca, Etelkásor, Farkas-, Felhő-, Feltámadás-, Gém-, Gép-, Gyöngytyuk-ucca, Gedó-tér, Hajnal-, Hattyu-, Hóbiárt basa-, Homok-, Ilona-, Kácsa-, Kántor-,

Katona-, Kemes-, Kereszt-, Kertész-ucca, Kolozsvári-tér, Kordasor, Kormányos-, Közép-, Liget-, Liszt-ucca, Makkoserdősor, Móra-ucca, Mátyás király-tér, nyári útja, Nemestakács-, Nyil-, Névtelen-, Ősz-, Paprika-, Petres-, Pozsonyi Ignác-, Remény-, Rom-, Szamos-, Szatymaz-, Szekeres-, Szivárvány-, Szent Mihály-, Tabán-ucca, Tápéjsor, Távol-, Teréz-, Tompa-, Tündér-ucca, Tanítói kiskertek, Vadász-ucca, Vadkerti-tér, Vajda-, Vasasszentpéter- és Zákány-ucca, ezenkívül a *Mars-tér, Lechner-tér és Kálvária-tér*.

Ez a kimutatás a feltöltetlen uccák és tereknek csak egy részét foglalja magában, és — mint megtudtuk — még nem tekinthető véglegesnek, valószínű, hogy a polgármester az érdekeltek kívánsága alapján *ujabbakat is vesz majd fel bele, esetleg néhányat töröl a felvettek közül*. A mérnöki hivatal számítása szerint a kimutatásban szereplő uccák feltöltéséhez 224.000 köbméter föld, vagy homok szükséges és a feltöltési munkálatok költsége körülbelül *háromszázötvenezer pengő* lesz.

A kubikosmunkát, amelynek tervezetét a mérnöki hivatal szintén elkészítette, rögtön megkezdik, mielőtt a kimutatás visszaérkezik a kultuszminisztériumtól. Mivel pedig a miniszter nem szándékozik belésszólni a munkaprogram összeállításába, valószínűleg néhány napon belül az iratok visszaérkeznek és a munkát rövidesen megkezdhetik.

Es, szegedi diák, te is megjárhatod, ha elkalandozol tanulásközben kissé lefelé a Tisza folyásán. Szerb fináncok közé tévedhetsz s megeshetik veled, hogy szemesztered hátralevő részét Belgrád börtöneiben töltsd el...

Szegedi és tápéi magyarok

— Nagyon érdekes és maradandó élmény a külföldinek Magyarországon és különösen a vidéken kóborolni, — írja Aldo Dami. Alig látni egy buckát, egy ligetet. S éppen emiatt a végtelen perspektíva miatt a magyar lélek is melankolikus, pesszimista és rezignált. A parasztnak munkája, higiéniája, társaságomja pedig éppen a szláv karakter rokonságára utal. Elnézik a Tisza fölött — mondja — és mintha orosz bárkát látnék és a Volgát. A falvak népének nyugalma semmi nyugtalan, teremő, organizáló szellem nem zavarja; a magyar paraszt nyugodtsága, közömbössége csak akkor enged, amikor vendéget kell fogadnia. A magyar tárt karokkal fogadja a vendéget és mindent megtesz, hogy jól érezze magát nála; hamar előkerül a cigány is és a lábak kéretlenül is csárdásra igazodnak, akárcsak Szeged szállodáiban, ahol nyári estéken tout Szeged megtalálja egymást.

— A szállodák kávéházaiba szenvedéllyel tér be a városi ember egy kávéra, paprikás levesre, egy kartonszipsz szivarra, újságolvasásra, egy pillantásra ki az uccára, a defiláló szépségek felé, a fogyasztás utáni három pohár vizre és három borralalóra... Egy borralaló jár a *főurnak* — írja —, jár borralaló a kiszolgáló pincérnek és jár a kenyereslányoknak is. Ez hozzátartozik a magyar különlegességekhez, jegyzi meg, a külföldinek okvetlenül be kell térnie egy magyar kávéházba, hogy mindezeket kitapasztsalja.

A városi magyar a városban is marad, — így látja Aldo Dami. Igaz ugyan, hogy ez kissé nehezen sikerül neki, mert városokból Trianon igen keveset hagyott meg számára — teszi hozzá. Nem kíváncsi a vidékre, mint a bécsi, müncheni, vagy svájci ember. Nincs is himzett szvettre, nem jár meztelen térdekkkel, mint a német városi polgár. Fekete, uccai kalapban járnak az emberek. Csak ugy megyen a vidékre, ha magának is van, lovas, lábasjóságos tanyája. Nem kenyerre az *Ausflug* a magyar városi embernek, nem rándul ki olyan *Gesellschaftban*, mint a német. Nincs is szüksége arra, hogy ő menjen el a vidékre; eljön a vidék őhozá. Vasárnaponként előntik a szegedi boulevardokat a tanyai népek, vásárosok, az *aszfalton hosszant tyukok, baromfiak rendje, hatalmas paprikaszákot cipelnek*, — tele a város falusival. A szegedi villamoson ezzel szemben kifogásolja, hogy igen gyéren közlekedik.

A tápéi vasárnap délután örök időkre szóló emléke maradt Aldo Daminak. Az autentikus nemzeti viseletek panorámája csodálatba ejtik. A színek ünnepét dicséri benne. Kedvesen ír a kis, kandirozott cukrot majszoló parasztlányokról, fiukról, akiknek nincs tátott szájuknak megfelelő mennyiségű fillérük. Cukrot vásárol a gyerekeknek s a boldog szerencsések majszolva vonulnak, mint kis ragadozók egy-egy sarokba, elővigyázatos pillantásokat vetve mindenfelé: észre ne vegye valaki a nagy szerencsét.

„Ainsi vagabonde-t-on par la puszta”, — mondja végezetül. ... Öreg szegedi fiákeron viteti magát szerte a szegedi alkonyatban. A kocsis hátat fordít és a szegedivé lett francia — Paul Valéry-verseket mörzsol a fogai között.

Rónai Mihály András.

Ma premier **GRETA GARBO**
nagysebű attrakciója:
a Csók
és a gyönyörű **Rózsák dala**
Belvárosi Mozi

Francia ujságíró szegedi délutánja

Aldo Dami cikke Szegedről egy párisi folyóiratban

Pesten kényelmesen elhelyezkedsz a hálókocsiban, megveszed a pályaudvaron a *„L'Européen”* című párisi irodalmi, művészeti és gazdasági revü októberi számát és mikor lefeküdtél s vonatod valahol künn jár a periférián, lassan kibontod a francia újságledőket. A címlapon komoly értekezésekbe merülsz az orosz dumpingről s a német helyzetről s megijedsz, mikor a második oldalon az *„A travers du monde”* című rovatban meglátsz egy apró felírást: *„En Hongrie...”* Az apró felírás alatt hatalmas cikk öklönnyi címe: *„Après-midi à Szeged”*. A cím alatt rövid tudósítás mondja: *„Munkatársunk, Aldo Dami ur, a lipesei egyetem lektora, a „La renaissance du Ilure” című sorozatban dokumentáló jelentőségű munkát ad ki Magyarországról és a központi birodalmakról: „Tunnels” címen. Szerencsénknél tartjuk, hogy a munka következő, kiadatlan részét elsőnek közölhetjük.”*

Egy francia fiatalember Szegeden

Aldo Dami? Egy lelkes, francia fiatalember, aki Korzikán született és aki eljutott Szegedre is, ahol szíveket és barátokat szerzett magának.

— A számojéd nyelv professzora sétál a Tiszaparton — írja Aldo Dami — az ural-altáji nyelvcsalád hallgatóival s a siklás leáldozó napja alatt a magyarok eredetéről folyik a vita. A magyarok — mondja — Európa egyetlen népe, amely még eredetéről vitatkozik s akinek a nyelvészeti finnugor hipotézise és az etnográfia turánizmusa, szenvedély nélkül, de folyton viaskodik. A hunok eljöttek a kínai fal alól, a vogulok, az osztjákok vándoroltak az Uralon s a szarmata síkságon s a vándorut Moldván keresztül, a Kárpátok gyűrűjében ért véget. Attila nélkül, jegyzi meg mélabusan a francia riporter, Európát ma sem az optánskér-

dés, sem a keserűvizek nem zavarnák.

— *Hausmann*, a zseniális porosz báró, a párisi boulevardok tervezőjét, a *Boulevard Hausmann* keresztapját juttatja eszébe a hű párisinak a szegedi körutak képe. A professzor — írja — megesteledvén, visszasétál a városba, a nagykörutakon keresztül (*vers les grands boulevards*), amelyek az európai fővárosok neveit viselik, annak emlékére, hogy a nagy árvíz után az ő pénzükön épültek fel s amelyek az új Szegednek párisi formát adnak. De mai formájukban ezek a körutak még csak *plánok*, amelyeknek tervezője Hausmannja: az árvíz volt. A város korzóján este hattól nyolcig tartják parádés felvonulásukat a szegedi szépek. Ekörül a középpont, körül, amely körülbelül akkora, mint a párisi Place de la Concorde, jegecesedik ki a szegedi élet és ekörül futnak a nyílegyenes sugárutak, alacsony házak kétoldalt futó sora között. Az egyetem, amely véletlen műve, hogy idekerült, Erdély üzenetét hozta Szegedre.

— Szeged, a jövő idők Szegedje még csak papíron van meg. Város, amelynek keretei tökéletesen kiépültek. Rajta, most már csak meg kell tölteni őket hozzájuk méltó tartalommal. Minden tennivaló itten s minden érdemes arra, hogy tegyenek érte. Méltó munka Szegedért dolgozni.

Szegedi diáklányok és diákok

— Az egyetemen minden professzornak külön szobája van — állapítja meg kis irigységgel a párisi hírlapíró — s a szobája melletti szemínáriumban dolgoznak sűrű cigarettafüstbe burkolva tanítványai, különösen, amióta a magyar szülők megtöltötték husz éven aluli leányaiknak a dohányzást. És szegénykék, szegedi diákkisasszonyok, délutánonként kijárnak a vasúti töltéshez, lesni az Orient-expresszt, amint porfellegbe kavardottan elhúzik mellettük s olvassák mindennap a szívtepő felírást a Pullmann-kocsikon: Ostende—Cannes—Constantinople—Episkopia—Bihorlui... Olvassák a rohanó tájak örök áprilisi ígéreteit és a luxus-étkezőkocsi mixerje barna burettal a fején, hetykén veti ki előttük az ablakon a cigarettacsutkát...

BACH Fa, szén, kokszt
Telefon 1-26.

Tulnagyt

Ieltárunk leépítése

mlatt luxus cikkelnket és élkező készleteinket mélyen leszállított áron

kiárusítjuk.

Schillinger Mór cég

Klauzál tér 8.

105

Korzó Mozi November 5-én, szorán
A nagyváros hiénái hangos cowboy kalandor film 8 felvonásban
Főszereplő: HOOT GIBSON. — Azonkívül: SONNY BABY (Drága kislányom). Egy művészpár regénye 8 felv.
Előadások kezdete 5, 7, 9, vasár- és ünnepnap 8, 5, 7, 9 órakor